

ХАРАКТЕРИСТИКА ПІДХОДІВ ДО ФОРМУВАННЯ ОБОРОТНОГО КАПІТАЛУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Розглянуто підходи науковців до формування оборотного капіталу на підприємствах. Проведено дослідження щодо їх застосування в сучасних умовах господарювання на прикладі промислових підприємств. Проаналізовано показники ліквідності та ефективності використання оборотного капіталу за 2010-2011рр. та зіставлено отримані результати з підходами до формування оборотного капіталу.

Ключові слова: оборотний капітал, агресивний, помірний та консервативний підходи, рентабельність, ліквідність, оборотність оборотного капіталу.

Наявність достатнього обсягу оборотного капіталу є необхідною умовою для успішного функціонування промислових підприємств. У процесі управління оборотним капіталом вирішуються питання щодо вибору джерел його формування та визначення необхідного обсягу. Вирішення цих питань пов'язане із забезпеченням ліквідності і платоспроможності підприємства та формуванням такого обсягу оборотного капіталу, який би був запорукою належного фінансового забезпечення предметів праці. З огляду на це, питання формування оборотного капіталу є актуальним.

Питання про джерела формування останнього важливе ще з однієї позиції. Кон'юнктура ринку постійно змінюється, і, відповідно, потреби підприємства в оборотному капіталі є нестабільні. Покрити ці потреби лише за рахунок власних коштів стає практично неможливо, тому виникає необхідність залучення додаткових фінансових ресурсів. Тому політика формування оборотного капіталу має бути спрямована на забезпечення такого обсягу оборотного капіталу, який відповідатиме потребам виробництва, визначеного виробничою програмою, та за рахунок таких елементів власних та позикових коштів, що забезпечуватимуть належний рівень ліквідності та фінансової стійкості суб'єктів господарювання.

Провівши критичний аналіз поглядів різних вчених на висвітлення підходів формування оборотного капіталу, ми виявили, що на сьогодні в економічній літературі не існує єдиної точки зору щодо класифікації та характеристики таких підходів. Так більшість науковців [1-3; 5-9] виділяють три підходи до формування оборотного капіталу: агресивний, помірний та консервативний, Пельтек Л. В., Писаренко С. М. [10] доповнюють їх ідеальним, а Єрмак С. О. [4] – обмежувальним та абсурдним. Незважаючи на назву таких підходів (підходи до формування оборотних коштів, політика формування оборотного капіталу, моделі управління грошовими потоками та ін.), вони мають спільні риси: їх суть зводиться до визначення конкретних джерел формування оборотного капіталу в межах кожного підходу та встановлення співвідношення між рівнем операційних і фінансових ризиків та рівнем ефективності використання фінансових ресурсів.

Найчастіше в назвах підходів зустрічаються терміни формування і фінансування оборотного капіталу, тому

необхідно встановити зв'язок між цими поняттями. Формування оборотного капіталу передбачає обґрунтування необхідних обсягів оборотного капіталу та його складових. Як правило, в економічній літературі виділяють такі джерела формування оборотного капіталу, як власні (статутний капітал, резервний капітал, нерозподілений прибуток, ін.), позичені (кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги, ін.) та залучені (короткострокові та довгострокові кредити банків, ін.) фінансові ресурси. Під фінансуванням оборотного капіталу слід розуміти виділення коштів для завершення певної операції чи для покриття потреби в предметах праці. Отже, можна стверджувати, що фінансування оборотного капіталу відбувається за рахунок попередньо сформованих джерел, тобто фінансування неможливе без формування оборотного капіталу.

У перерахованих підходах деякі науковці поділяють оборотний капітал на постійну і змінну частину. Постійна частина складає незмінну частину капіталу, що не залежить від сезонних та інших коливань операційної діяльності підприємства і не пов'язана з формуванням запасів товарно-матеріальних цінностей сезонного зберігання дострокового завою. Іншими словами, це мінімум оборотного капіталу, що постійно знаходиться в розпорядженні підприємства і необхідний для здійснення виробничої діяльності. Змінна частина оборотного капіталу – це та, що змінюється разом з сезонними або циклічними коливаннями в діловій активності підприємства. Іншими словами, ця категорія відображає додаткову потребу в оборотному капіталі в пікові періоди або виступає як страховий запас.

Відмінності у підходах полягають у визначенні джерел фінансування (табл. 1). Наприклад, як представник консервативного підходу, Гринкевич С. С. вважає, що за рахунок власного капіталу і довгострокових зобов'язань фінансується приблизно 50% змінного оборотного капіталу, Дейнека О. В. стверджує, що з цих джерел можна профінансувати ще й постійну частину оборотного капіталу, а Гоцуляк С. М. припускає, що 50% змінної частини і 100% постійної фінансується лише за рахунок довгострокових зобов'язань. Подібні суперечності зустрічаються і в інших підходах науковців.

Таблиця 1. Характеристика підходів науковців до формування оборотного капіталу на підприємстві

Автори	Назва підходу	Склад	Характеристика	Позиція автора
1	2	3	4	5
Павленко О. І., Мельничук К.С.	Підходи до формування оборотних коштів	Консервативний	Передбачає повне забезпечення поточної потреби в усіх видах оборотних коштів, що забезпечують нормальний перебіг операційної діяльності; створює високі розміри їх резервів на випадок непередбачених складнощів у забезпеченні підприємства сировиною та матеріалами, погіршення внутрішніх умов виробництва продукції, затримки оплати дебіторської заборгованості, активізації попиту покупців тощо.	Не виділяються конкретні джерела формування оборотних коштів (власні, залучені чи позичені). Увага акцентується на тому їх обсязі, який необхідний для здійснення операційної діяльності на підприємстві.
		Помірний	Спрямований на забезпечення повного задоволення поточної потреби в усіх видах оборотних коштів і створення нормальних страхових їх розмірів на випадок збоїв під час операційної діяльності підприємства.	
		Агресивний	Полягає в мінімізації усіх форм страхових резервів за окремими видами оборотних коштів.	
Гринкевич С. С., Худа У.О.	Підходи до фінансування різних груп активів за рахунок пасивів балансу	Консервативний	Приблизно 50% змінної частини оборотних активів формують за рахунок короткострокових зобов'язань. Решту 50% змінної частини покривають власним капіталом і довгостроковими зобов'язаннями.	Розглядається фінансування різних груп активів (у тому числі необоротних). Оборотні активи – постійні та змінні. У консервативному підході не вказані джерела формування постійної частини оборотних активів.
		Помірний	100% частини оборотних активів, що варіюється, формують за рахунок короткострокових зобов'язань, а 100% постійної частини – за рахунок власних коштів. Необоротні активи відшкодовують за рахунок частини власного капіталу і довгострокових зобов'язань.	
		Агресивний	100% змінної і 50% незмінної частин оборотних активів покривають за рахунок короткострокових зобов'язань. Решту 50% незмінної частини оборотних активів і необоротні активи – за рахунок власного капіталу і довгострокових зобов'язань.	
Єрмак С. О.	Політика формування оборотного капіталу	Обмежувальна	Оборотний капітал формується за рахунок тільки власного оборотного капіталу.	Розширюється перелік вище згаданих підходів ще двома: обмежувальною та абсурдною політикою. Хоча науковець не поділяє оборотний капітал на змінну та постійну частину,
		Консервативна	Оборотний капітал формується за рахунок власного оборотного капіталу і невеликої частки позикового капіталу.	
		Компромісна	Оборотний капітал формується за рахунок позикового капіталу і невеликої частки власного оборотного капіталу.	
		Агресивна	Оборотний капітал формується тільки за рахунок позикового капіталу. Власний оборотний капітал відсутній.	
		Абсурдна	Оборотний капітал формується тільки за рахунок позикового капіталу. Власний оборотний капітал від'ємний.	

Продовження табл. 1.

1	2	3	4	5
Єрмак С. О.	Політика авансування оборотного капіталу	Обмежувальна	Передбачає задоволення поточної потреби у всіх видах оборотних активів, а також створення резервів оборотних активів на непередбачений випадок відповідно до наявності власного оборотного капіталу.	погляди щодо політики формування оборотного капіталу певною мірою збігаються з поглядами Гринкевич С. С. та Кустріч Л. О., а політика авансування, незважаючи на іншу назву, перекликається з політикою формування оборотних коштів Павленка О. І. та Мельничук К.С.
		Консервативна	Передбачає повне задоволення поточної потреби у всіх видах оборотних активів, а також створення високих розмірів резервів оборотних активів на непередбачений випадок.	
		Компромісна	Спрямована на забезпечення повного задоволення поточної потреби в усіх видах оборотних активів і створення нормальних страхових їх розмірів на випадок найбільш типових збоїв у господарчій діяльності.	
		Агресивна	Передбачає мінімізацію всіх форм страхових резервів за окремими видами оборотних активів.	
		Абсурдна	Передбачає відмову від усіх форм страхових резервів за окремими видами оборотних активів.	
Дейнека О. В., Юрченко К.М.	Підходи до фінансування оборотних активів	Консервативний	Передбачає фінансування за рахунок власного і довгострокового позикового капіталу постійної частини оборотних активів і половини змінної.	Спостерігається певна паралель з поглядами Гринкевича С. С., наприклад, щодо агресивного підходу; у помірному підході щодо фінансування змінних активів тощо.
		Помірний (компромісний)	Припускає, що за рахунок власного і довгострокового позикового капіталу фінансується постійна частина оборотних активів, а за рахунок короткострокового позикового капіталу – змінна частина.	
		Агресивний	Передбачає фінансування за рахунок власного й довгострокового позикового капіталу невеликої частки постійної частини, а решта – за рахунок короткострокового позикового капіталу.	
Кустріч Л. О.	Підходи до фінансування оборотних активів	Консервативний	Постійні оборотні активи, 50% змінних оборотних активів і 90% необоротних активів фінансуються за рахунок власного капіталу; 10% необоротних активів – за рахунок довгострокових зобов'язань, 50% змінних оборотних активів – за рахунок короткострокових зобов'язань.	Найбільш детально, порівняно з іншими науковцями, розписані джерела фінансування постійної і змінної частин оборотних активів, та окремо необоротних активів (незважаючи на назву підходу).
		Помірний	Змінні оборотні активи фінансуються за рахунок короткострокових зобов'язань; 25% постійних оборотних активів і 20% необоротних активів – за рахунок довгострокових зобов'язань, решта – за рахунок власного капіталу.	
		Агресивний	Змінні оборотні активи фінансуються за рахунок короткострокових зобов'язань; 50% постійних оборотних активів і 40% необоротних активів – за рахунок довгострокових зобов'язань, решта – за рахунок власного капіталу.	
Гоцуляк С. М.	Моделі управління грошовими потоками	Консервативна	Довгостроковий капітал використовується для фінансування усіх постійних потреб в обігових засобах, а також для задоволення частини або усіх сезонних потреб.	Акцентується увага лише на позикових коштах. Очевидно, що фінансування інших потреб відбувається за рахунок власних.
		Ліберальна	Є проміжним варіантом між консервативним і агресивним підходами.	
		Агресивна	Базується на фінансуванні частини або навіть усієї суми постійних обігових коштів короткостроковими джерелами.	

Закінчення табл. 1.

1	2	3	4	5
Бенжанір І. А.	Політика формування оборотних засобів	Консервативна	Надає перевагу власному капіталу у фінансуванні оборотних засобів і передбачає низьку питому вагу короткострокового кредиту, що залучається з цією метою.	Підтримується позиція Єрмак С. О. щодо формування оборотного капіталу у розрізі консервативної, помірної та агресивної політики.
		Помірна	Передбачає пропорційне використання власного і позикового капіталу підприємства.	
		Агресивна	Передбачає абсолютну перевагу короткострокового кредиту в загальній сумі оборотного капіталу.	
Блонська В. І. Толопка Н. Б.	Моделі стратегії фінансування оборотних коштів	Консервативна	Характеризується низькою питоною вагою короткострокових зобов'язань. Оборотні активи фінансуються в основному за рахунок власних коштів і довгострокових джерел.	Спостерігаються певні спільні риси щодо фінансування оборотних коштів з поглядами Бенжанір І. А. та Єрмак С. О. Лише агресивна модель враховує постійні і змінні оборотні кошти.
		Компромісна	Фінансування оборотних активів відбувається як за рахунок довгострокових, так і короткострокових зобов'язань.	
		Агресивна	Полягає у фінансуванні на довгостроковій основі необоротних активів і постійної частини оборотних активів. Змінна частина повністю покривається за рахунок короткострокової заборгованості.	
Пельтек Л. В., Писаренко С. М.	Підходи до фінансування оборотних активів	Ідеальний	Довгострокові зобов'язання є джерелами покриття необоротних активів. Чисті оборотні активи дорівнюють нулю.	Трактування підходів відрізняється від поглядів інших науковців. Чисті оборотні активи – це перевищення оборотних активів над поточними зобов'язаннями. Отже, якщо чисті оборотні активи дорівнюють нулю, то оборотні активи покриваються за рахунок поточних зобов'язань.
		Агресивний	Довгострокові зобов'язання є джерелами покриття необоротних активів та постійної частини оборотних активів. Чисті оборотні активи дорівнюють постійній частині оборотних активів.	
		Консервативний	Довгострокові зобов'язання є джерелами покриття необоротних та оборотних активів. Чисті оборотні активи дорівнюють оборотним активам.	
		Компромісний	Довгострокові зобов'язання є джерелами покриття необоротних активів, постійної частини оборотних активів та приблизно половини змінної частини оборотних активів. Чисті оборотні активи дорівнюють сумі постійної частини оборотних активів та половині змінної частини оборотних активів	

Метою дослідження є визначення підходу формування оборотного капіталу на промислових підприємствах в Україні та зіставлення результату з показниками ефективності використання оборотного капіталу і ліквідності.

Вибрані підходи до формування оборотного капіталу, відображаючи різні співвідношення рівня ефективності їх використання і ризику, зрештою визначають обсяг цього капіталу і його рівень відносно обсягу операційної діяльності.

Консервативний підхід гарантує мінімізацію операційних і фінансових ризиків, але негативно позначається на ефективності використання оборотного капіталу — його оборотності і рівні рентабельності. Основними ознаками підходу є висока ліквідність підприємств, а також низька оборотність оборотного капіталу і низький рівень рентабельності оборотного капіталу. При помірному підході

забезпечується середнє для реальних господарських умов співвідношення між рівнем ризику і рівнем ефективності використання фінансових ресурсів. Цей підхід забезпечує прийнятний рівень ліквідності підприємства та рентабельності оборотного капіталу. Суть агресивного підходу зводиться до мінімізації всіх форм страхових резервів за окремими видами оборотного капіталу. Такий підхід забезпечує найвищий рівень ефективності його використання при умові відсутності збоїв у процесі операційної діяльності. Для нього характерна висока оборотність оборотного капіталу та високий рівень рентабельності поряд із низькою ліквідністю.

Враховуючи погляди науковців, проведемо дослідження на основі статистичної інформації [11], поданої у табл. 2, щодо вибору підходу формування оборотного капіталу на промислових підприємствах в Україні у 2010-2011рр.

Таблиця 2. Фінансові показники діяльності промислових підприємств в Україні за 2010-2011рр.

	Показники	Сума, млн грн	Показники	Сума, млн грн
Станом на 31.12.2010р.	Необоротні активи	583432,1	Власний капітал	424545,4
	Постійна частина оборотного капіталу	568639,8		
	Запаси	159183,4	Довгострокові зобов'язання	184079,9
	Дебіторська заборгованість	409456,4		
	Змінна частина оборотного капіталу	73129,7		
	Грошові кошти	31846,0	Короткострокові зобов'язання	584974,7
	Інші оборотні активи	31161,6		
	Витрати майбутніх періодів	10122,1		
Усього активів	1225202	Усього джерел формування	1193600	
Станом на 31.12.2011р.	Необоротні активи	659349,1	Власний капітал	424868,9
	Постійна частина оборотного капіталу	643622,4		
	Запаси	189156,6	Довгострокові зобов'язання	185353,2
	Дебіторська заборгованість	454465,8		
	Змінна частина оборотного капіталу	82692,8		
	Грошові кошти	38526,6	Короткострокові зобов'язання	594273,7
	Інші оборотні активи	31426,4		
	Витрати майбутніх періодів	12739,6		
Усього активів	1385664,3	Усього джерел формування	1204495,8	

Результати дослідження за трьома основними підходами (консервативним, помірним та агресивним) згруповані у табл. 3, у якій «+» означає, що умови

формування оборотного капіталу виконуються повністю (згідно табл. 1); «+ -» – умови виконуються частково; «-» – умови не виконуються.

Таблиця 3. Виконання умов у підходах формування оборотного капіталу

Науковці	Консервативний		Помірний		Агресивний	
	2010р.	2011р.	2010р.	2011р.	2010р.	2011р.
Гринкевич С. С., Худа У.О.	+ -	+	+ -	+ -	+ -	+ -
Єрмак С. О.	-	-	+ -	+ -	-	-
Дейнека О. В., Юрченко К.М.	+	-	+	+ -	+	+
Кустріч Л. О.	+ -	+ -	+ -	+ -	+ -	+ -
Гоцуляк С. М.	-	-	-	-	-	-
Бенжанір І. А.	+ -	+ -	+ -	+ -	+ -	+ -
Блонська В. І., Толопка Н. Б.	-	-	+ -	+ -	+ -	+ -
Пельтек Л. В., Писаренко С. М.	-	-	-	-	-	-

Дослідження щодо можливості застосування теоретичних підходів формування оборотного капіталу у сучасних умовах функціонування промислових підприємств показало неоднозначні результати: абсолютне невиконання умов у межах конкретних

підходів науковців; часткове виконання умов (у більшості науковців); виконання умов одночасно за консервативним, помірним та агресивним підходами у 2010р. згідно з поглядами Дейнеки О. В., Юрченка К. М.

Отже, на основі проведених досліджень неможливо точно визначити, який саме підхід формування оборотного капіталу на практиці використовують промислові підприємства. Очевидно, це альтернативний варіант між помірним і агресивним підходами.

Цікавим є аналіз показників ефективності використання оборотного капіталу і ліквідності, за допомогою яких також можна прослідкувати застосування підходів формування оборотного капіталу. Динаміка показників подана на рис. 1.

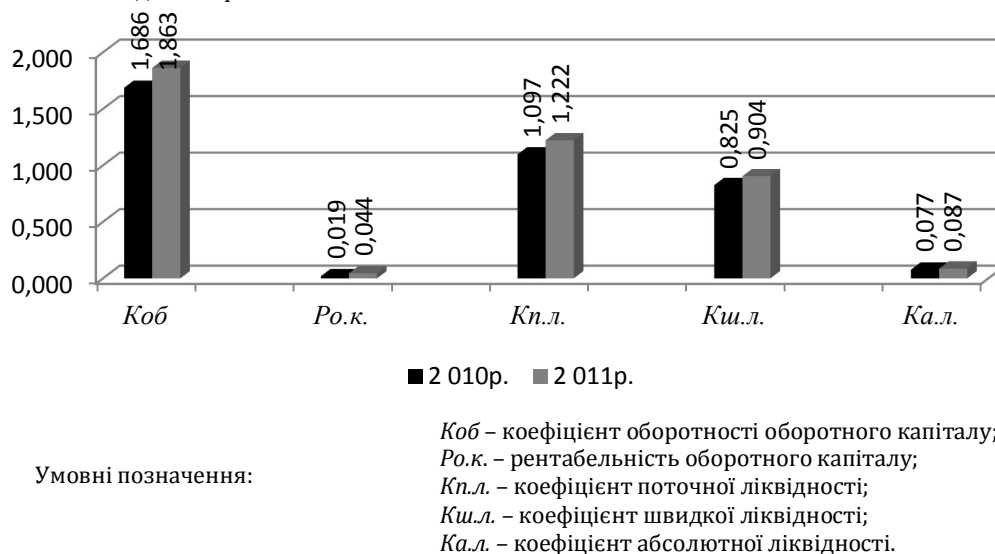

Рис. 1. Динаміка показників ефективності використання оборотного капіталу та показників ліквідності промислових підприємств в Україні у 2010-2011рр.

Що вища швидкість обороту капіталу, то менше коштів потрібно для здійснення господарської діяльності, нижча собівартість і вищі кінцеві фінансові результати. Збільшення значення *Кобу* 2011р. свідчить про прискорення обороту оборотного капіталу в промисловості. Рентабельність оборотного капіталу характеризує частку в ньому чистого прибутку, тобто визначає розмір віддачі, що припадає на кожну гривню, вкладену в оборотний капітал. У цьому випадку рентабельність свідчить про низьку ефективність використання оборотного капіталу на промислових підприємствах.

Ймовірність настання фінансових чи операційних ризиків на підприємствах оцінюється за допомогою показників ліквідності. Оскільки значення показників поточної і швидкої ліквідності знаходяться в межах норми (*Кп.л.* > 1, *Ки.л.* - у межах 0,7 - 0,9), то промислові підприємства мають можливість розраховуватися за своїми короткостроковими зобов'язаннями протягом року. Коефіцієнт абсолютної ліквідності характеризує негайну готовність підприємства ліквідувати свою короткострокову заборгованість, тобто характеризує платоспроможність підприємства на дату складання балансу. Оптимальне значення *Ка.л.* - у межах 0,2 - 0,35, тобто підприємства не мають можливості негайно покрити свої борги.

Забезпечення середнього для реальних господарських умов співвідношення між рівнем ризику і рівнем ефективності використання фінансових ресурсів - це ознака помірної підходу формування оборотного капіталу.

Отже, з одного боку, у 2011 р. промислове виробництво в Україні продовжило післякризове зростання, про що свідчить зростання величини

коефіцієнт оборотності та рентабельність характеризують ефективність використання оборотного капіталу. Коефіцієнт оборотності використовується як показник активності відтворення оборотного капіталу. Його значення суттєво відрізняється в межах галузей промисловості, наприклад, у харчовій промисловості воно може в десятки разів перевищувати середнє по промисловості, а в машинобудуванні - бути меншим 1.

проаналізованих показників. Але, з іншого боку, враховуючи невисокі значення цих показників, - слід говорити про відсутність налагодженої і працюючої системи управління оборотним капіталом на промислових підприємствах. Це пов'язано з зовнішніми і внутрішніми чинниками. До зовнішніх належать відсутність платоспроможного попиту населення, скорочення попиту інших галузей промисловості на вітчизняну продукцію, зниження конкурентоспроможності продукції, підвищення відсоткових ставок на позичковий капітал, зниження курсу національної валюти та ін. До внутрішніх чинників, від яких залежить розмір і стан оборотного капіталу, належать: зменшення фінансування оборотного капіталу за рахунок власних джерел, відсутність в управлінського персоналу підприємств методики ефективного управління своїми фінансовими ресурсами та забезпечення контролю за кругообігом оборотного капіталу, ін.

Формування оборотного капіталу розглядають як постійний процес, що забезпечує прийняття управлінських рішень щодо необхідного обсягу оборотного капіталу, який би забезпечував прибутковість, платоспроможність і фінансову стійкість промислових підприємств. В економічній літературі найчастіше зустрічається три підходи до формування оборотного капіталу: консервативний, помірний та агресивний. Вони допомагають знайти компроміс між ліквідністю і ефективністю роботи промислових підприємств. При консервативному підході підприємницький ризик є мінімальним і забезпечується менша віддача (оборотність, рентабельність), помірний підхід супроводжується середнім ризиком і середньою віддачею, агресивний - високим ризиком і високим

рівнем ефективності використання капіталу.

Практична апробація підходів формування оборотного капіталу показала, що сучасні специфічні умови функціонування промислових підприємств характеризуються ризиковістю та невизначеністю і не обмежують застосування загальновідомих підходів формування оборотного капіталу. На основі проведених

досліджень щодо використання вище згаданих підходів на промислових підприємствах можна зробити висновок про певну альтернативу між помірним та агресивним підходами. Це зумовлює необхідність подальших досліджень у напрямку формування оборотного капіталу у певній галузі промисловості чи на конкретних підприємствах.

Список літератури

1. Павленко О. І. Теоретичні аспекти управління використанням оборотних коштів підприємств / О. І. Павленко // *Економіка, планування та управління в галузях : збірник науково-технічних праць*. – № 21.17, 2011. – С. 247-253.
2. Мельничук К. С. Управління оборотними активами підприємств як необхідна складова забезпечення їх ефективної діяльності / К. С. Мельничук // *Наука й економіка*. – 2009. – № 4 (16). – С. 108-112.
3. Гринкевич С. С. Управління структурою капіталу підприємства в контексті управління фінансовими ризиками / С. С. Гринкевич, У. О. Худа // *Економічний простір* – 2012. – №59. – С. 149-155.
4. Єрмак С. О. Теоретико-методичний інструментарій формування комбінованих політик управління оборотним капіталом / С. О. Єрмак. *Економіка промисловості*. №54(2-3), 2011, с. 242-250.
5. Дейнека О. В. Оптимізація структури джерел формування оборотного капіталу підприємства. / О. В. Дейнека, К. М. Юрченко. // *Інноваційна економіка*. – 2012. – №3. – С. 257-260.
6. Кустріч Л. О. Підвищення рівня управління оборотним капіталом / Л. О. Кустріч // *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. – 2010. – №3. – С. 103-106.
7. Гоцуляк С. М. Проблеми фінансування обігових коштів. / С. М. Гоцуляк // *Вісник соціально-економічних досліджень*. – 2007. – № 24. – С. 63-67.
8. Бенжанір І. А. Джерела формування оборотних засобів підприємств спирто-продуктового підкомплексу АПК: теоретичний аспект / І. А. Бенжанір // *Економічний простір*. – 2008. – №12/2. – С. 5-12.
9. Блонська В. І. Вдосконалення системи управління оборотними коштами торговельного підприємства / В. І. Блонська, Н. Б. Толочка // *Наука й економіка*. – 2010. – № 3 (19). – С. 122-129.
10. Пельтек Л. В. Методологічні аспекти формування системи управління оборотними активами підприємства / Л. В. Пельтек, С. М. Писаренко // *Вісник Запорізького національного університету*. – 2010. – № 1(5). – С. 43-49.
11. *Ukrstat.gov.ua*.

РЕЗЮМЕ

Чубка Ольга

Характеристика підходів к формированию оборотного капитала промышленных предприятий

Рассмотрены подходы ученых к формированию оборотного капитала на предприятиях. Проведено исследование их применения в современных условиях хозяйствования на примере промышленных предприятий. Проанализированы показатели ликвидности и эффективности использования оборотного капитала за 2010-2011 гг и полученные результаты сопоставлены с подходами к формированию оборотного капитала.

RESUME

Chubka Olga

Characteristics of the approaches to the formation of working capital of industrial enterprises

The approaches of scientists to the formation working capital facilities on the industrial enterprises are considered. A study of their use in the current economic conditions on the example of industrial enterprises is carried out. There have been analyzed the liquidity and efficiency of working capital in the period of 2010-2011. The results are compared with the approaches to the formation of working capital.

Стаття надійшла до редакції 21.02.2013 р.